

Вірш про Десну

В наше місто знов прийшла весна
І бурульки падають сльозами.
Кожний рік здивована Десна
Сонце зустрічає разом з нами.

Скільки в неї є великих сил,
Щоб прибрати кучугури снігу,
Скрижанілий, панцирний настил
На шматки порвати у відлигу.

Я дивлюсь на неї з берегів,
На крижини, що пливуть поволі —
Це найбільше із природних див,
Як в житті там є мінливість долі.

Так вона несе із року в рік
Лід старий, який у квітні гине.
Ось іще шматок під сонцем зник
І в Дніпро, розтанувши, порине...
Геннадій Деснянський